

1464**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI**

z dnia 17 października 2001 r.

w sprawie sposobu tworzenia, ustalania ilości i jakości utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych oraz zasad i sposobu ich interwencyjnego wykorzystywania, a także sposobu prowadzenia działalności kontrolnej w zakresie tworzenia i gospodarowania zapasami obowiązkowymi paliw ciekłych.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 90, poz. 404 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 487) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw,
- 2) zapasach — rozumie się przez to zapasy obowiązkowe paliw ciekłych,
- 3) produkcji — rozumie się przez to proces przerobu ropy naftowej, a także procesy mieszania komponentów, w wyniku których powstaje co najmniej jeden z gatunków paliw lub wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

§ 2. 1. Wielkość zapasów w pierwszym roku po stwierdzeniu obowiązku ich tworzenia i utrzymywania powinna być równoważna dwóm procentom importu paliw ciekłych oraz wielkości produkcji tych paliw, pomniejszonej o wielkość eksportu, zrealizowanych przez producentów i importerów w poprzednim roku.

2. W każdym kolejnym roku wymagany poziom zapasów wzrasta o dwa procent, przy czym za podstawę do wyliczeń przyjmuje się wielkość importu z zagranicy paliw ciekłych oraz ich produkcji z roku poprzedniego, pomniejszoną o wielkość eksportu.

3. Wielkością importu jest ilość paliwa określona w zgłoszeniu celnym przywozowym.

4. Wielkością eksportu jest ilość paliwa określona w zgłoszeniu celnym wywozowym.

5. Tworzenie zapasów odbywa się przez gromadzenie paliw w ilości odpowiadającej 1/12 wymaganego stanu zapasów na dany rok.

§ 3. 1. Na wniosek producenta wytwarzającego paliwa poprzez przerób ropy naftowej, w decyzji wydawanej na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy określa się procentowo ilość paliw, nie więcej jednak niż 80%, których zapasy są tworzone w postaci ropy naftowej.

2. Dopuszcza się możliwość tworzenia i utrzymywania zapasów zamiennie w postaci paliw ciekłych wymienionych w § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 października 2001 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe (Dz. U. Nr 131, poz. 1463).

3. W przypadku zaprzestania przez producenta, obowiązanego do tworzenia zapasów, produkcji jednego z paliw objętych obowiązkiem tworzenia zapasów, minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek producenta, może wyrazić zgodę na tworzenie i utrzymywanie dotychczas utworzonych zapasów obowiązkowych paliw w innym paliwie wymienionym w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17 października 2001 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe.

4. Producent paliw, wytwarzający je poprzez procesy mieszania paliw lub komponentów, od których poprzedni producent tych paliw utworzył zapasy, tworzy zapasy, dla których podstawą naliczenia jest różnica między ilością produktu końcowego i tej ilości paliw, od której zapasy już utworzono.

5. Podstawą naliczenia, o którym mowa w ust. 4, jest oświadczenie producenta o utworzeniu zapasów przedstawione producentowi, który przeznaczą nabyte paliwa lub komponenty do dalszej przeróbki.

§ 4. 1. Producent lub importer obowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów może zlecić ich przechowywanie osobie trzeciej na zasadach określonych w umowie zawieranej z tą osobą.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności:

- 1) ilości i gatunki magazynowanych zapasów,
- 2) warunki utrzymywania odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego magazynowanych zapasów,
- 3) sposób postępowania przy magazynowaniu zapasów, ich wymianie i konserwacji oraz obniżaniu poziomu zapasów,

- 4) okres magazynowania zapasów, przy czym okres ten nie powinien być krótszy niż rok kalendarzowy,
- 5) wynagrodzenie za świadczone usługi magazynowania,
- 6) zasady odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy,
- 7) okres jej obowiązywania i warunki rozwiązania.

§ 5. Do zapasów nie zalicza się paliw znajdujących się:

- 1) w rurociągach przesyłowych i zbiornikach w trakcie przesyłania paliwa,
- 2) w cysternach kolejowych i samochodowych,
- 3) w rurociągach i instalacjach produkcyjnych,
- 4) na statkach,
- 5) w magazynie celnym przed objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu, w wolnych obszarach celnych, składach celnych oraz w składach wolnocłowych.

§ 6. Przedsiębiorcy przechowujący zapasy obowiązkowe paliw ciekłych obowiązani są do utrzymywania ich jakości zgodnie z obowiązującymi normami.

§ 7. 1. Z wnioskiem do ministra właściwego do spraw gospodarki o wydanie decyzji określonej w art. 18 ust. 2 i 4 ustawy może wystąpić:

- 1) wojewoda,
- 2) producent lub importer obowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) rodzaj i ilość proponowanych do obniżenia ilości paliw,
- 2) zasady zbycia paliw, sposób i termin odtworzenia zapasów,

3) uzasadnienie konieczności wykorzystania zapasów.

3. Decyzję w sprawach, o których mowa w art. 18 ust. 2 i 4 ustawy, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje nie później niż w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wniosku określonego w ust. 1 i 2.

§ 8. 1. Producent lub importer umożliwia przeprowadzenie kontroli, w tym dostęp do miejsc składowania zapasów.

2. Kontrola polega na sprawdzeniu zgodności stanu faktycznego ze stanem ewidencyjnym zapasów oraz sprawdzeniu jakości paliw.

3. Upoważnienie do kontroli zawiera:

- 1) imię, nazwisko, stanowisko służbowe osoby przeprowadzającej kontrolę,
- 2) nazwę kontrolowanego,
- 3) zakres kontroli,
- 4) czas trwania kontroli.

4. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.

5. Po przeprowadzeniu kontroli sporządza się protokół dokonanych czynności, który powinien zawierać wnioski i zalecenia oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści, przy czym termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni, licząc od dnia doręczenia protokołu.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 3 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*